

## PÁ 25. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 17. kapitulu „Nikodém“ (DA 167–177; TV 103–108) z knihy Touha věků. Nikodém „začal zkoumat Písmo jinak – ne proto, aby o něm mohl učeně hovořit, ale proto, aby mohl duchovně žít. Nechal se vést Duchem svatým a začal chápat nebeské království. [...] Vírou přijímáme Boží milost, ale víra není naším Spasitelem. Sama o sobě nic neznamená. Je jen rukou, jíž se chytáme Krista, když si přivlastňujeme jeho zásluhy – jediný lék proti hříchu. [...] Pokání i odpuštění přichází od Krista.

Jak tedy můžeme být spaseni? „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti“, tak byl vyvýšen Syn člověka a každý, kdo byl podveden a uštknut hadem, na něho může hledět a žít. „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa.“ (J 1,29) Světlo kříže zjevuje Boží lásku. Ta nás přitahuje k Bohu. Pokud se jí nevzpíráme, dovede nás ke kříži a my s lítostí v srdci vyznáme hříchy, které ukřížovaly našeho Spasitele. Boží Duch v nás pak skrze víru probudí nový život. Svě touhy a myšlenky budeme podřizovat Kristově vůli. Dostaneme nové srdce a novou mysl podle Ježíšova obrazu, neboť on v nás probouzí ochotu cele se mu podřídít. Pak budeme mít Boží zákon zapsaný ve své mysli a ve svém srdci a spolu s Kristem budeme moci říct: „Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru“ (Ž 40,9).“ (DA 175.176; TV 107.108)



## Otázky k rozhovoru

1. Jan Křtitel přišel připravit cestu Ježíši. Jak úspěšná byla (z lidského hlediska) jeho služba? Když budete přemýšlet o své odpovědi, položte si také důležitou otázku: Jak definovat „úspěch“ v duchovních věcech?

2. Jan Křtitel později vyjádřil určité pochybnosti (Mt 11,2.3; L 7,19). Co vyvolalo jeho otázky? Co se z nich můžeme naučit o tom, jak můžeme být pevní ve víře?

**Mt 11:2.3** „<sup>1</sup>Když Ježíš dokončil tyto příkazy svým dvanácti učedníkům, šel odtud učit a kázat v tamějších městech. <sup>2</sup>Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: <sup>3</sup>„Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?““

**L 7:18.19** „<sup>18</sup>O tom všem se dověděl Jan od svých učedníků. Zavolal si dva z nich <sup>19</sup>a poslal je k Ježíšovi s otázkou: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?““

3. Jak se mohlo stát, že někdo jako Nikodém – vedoucí představitel té správné církve, někdo, kdo měl určité mnoho znalostí –, mohl být stále tak duchovně nevědomý v tom, na čem skutečně záleží? Jaké ponaučení si můžeme vzít z jeho situace?



17:52

## ✦ Texty na tento týden – J 1:19–23; Iz 40:1–5; J 1:29–37; Ř 5:6; J 1:35–39; J 1:43–51; J 3:1–21

## ✦ Základní verš

„Ježíš mu odpověděl: *„Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“*“ (J 3:3)

Není pochyb o tom, že Ježíš poskytl lidem silné biblické důkazy na podporu tvrzení, která o sobě vyslovil, včetně výroku: „Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný“ (J 6,47).

Nešlo však jen o to, co říkal. Důležitou součástí potvrzení toho, kým Ježíš je, byly jeho činy: přeměna vody ve víno; nasycení zástupů několika bochníky chleba; uzdravení muže u rybníka Bethesda; vrácení zraku

slepému od narození; vzkříšení Lazara z mrtvých. Svě svědectví o Ježíši vydávají v Evangelii Jana různí lidé: Židé i pohané, bohatí i chudí, muži i ženy, vládcí i obyčejní lidé, vzdělaní i nevzdělaní.

Jan poukazuje dokonce i na svědectví samotného Otce a na důkazy z Písma. To vše – události, lidé, Otec a Písmo – vydává svědectví o Ježíšově totožnosti.

## ✦ Osnova lekce:

Tento týden začíná působivým svědectvím Jana Křtitele o Ježíši a o tom, kým je. Na scénu přicházejí i další svědci: Ondřej a Šimon Petr, Filip a Natanael a nakonec nečekaný svědek, farizeus Nikodém. A další svědek zůstává ve stínu (ten další učedník s Ondřejem v J 1,35.40), sám apoštol Jan.

- J 1:19–34 - Svědectví Jana Křtitele (neděle, pondělí)
- J 1:35–39 - Svědectví Ondřeje a Šimona Petra (úterý)
- J 1:43–46 - Svědectví Filipa a Natanaela (středa)
- J 3:1–21 - Svědectví Nikodéma (čtvrtek)

## NE 20. října – SVĚDECTVÍ JANA KŘTITELE

**J 1:19-23** „<sup>19</sup>Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?““ <sup>20</sup>Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ <sup>21</sup>Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ <sup>22</sup>Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ <sup>23</sup>Odpověděl: „Ne.“ <sup>22</sup>Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?“ <sup>23</sup>Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.““

**J 1:6-8** „<sup>6</sup>Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. <sup>7</sup>Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. <sup>8</sup>Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví.“

**J 1:26.27** „<sup>26</sup>Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Uprostřed vás stojím, koho vy neznáte – <sup>27</sup>ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi.““

**J 1:33.34** „<sup>33</sup>A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: „Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.““ <sup>34</sup>Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.““

**Iz 40:1-5** „<sup>1</sup>Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. <sup>2</sup>Mluvíte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho službyby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. <sup>3</sup>Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnějte na pustině silnici pro našeho Boha! <sup>4</sup>Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláně. <sup>5</sup>I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvíla Hospodinova ústa.““

## PO 21. října – BERÁNEK BOŽÍ

J 1:29-34 „<sup>29</sup>Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa.“<sup>30</sup>To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve než já.“<sup>31</sup>Já jsem nevěděl, kdo to je, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby ho poznal Izrael.“<sup>32</sup>Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm.“<sup>33</sup>A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: „Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.“<sup>34</sup>Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.““

J 1:35-37 „<sup>35</sup>Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků.“<sup>36</sup>Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.“<sup>37</sup>Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem.““

Gn 3:15 „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“  
Iz 53:7 „Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel.“

Mk 10:45 „Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Ř 5:6 „Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.“

1Pt 2:24 „On, na svém těle vzal naše hříchy“ na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.“

## ÚT 22. října – DVA JANOVÍ UČEDNÍCI

J 1:35-39 „<sup>35</sup>Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků.“<sup>36</sup>Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.“<sup>37</sup>Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem.“<sup>38</sup>Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: „Co chcete?“<sup>39</sup>Řekli mu: „Rabbi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?“<sup>39</sup>Odpověděl jim: „Poďte a uvidíte!“<sup>39</sup>Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne.“

J 1:41.42 „<sup>41</sup>Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“<sup>42</sup>Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohledl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Jantův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).““

J 2:24.25 „<sup>24</sup>Ježíš jim však nesvěřoval, kdo je, poněvadž všechny lidi znal: <sup>25</sup>nepotřeboval, aby mu někdo o někom říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku.“

## ST 23. října – FILIP A NATANAEL

J 1:47-51 „<sup>47</sup>Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „Hle, pravý Izraelec, v němž není lsti.“<sup>48</sup>Řekl mu Natanael: „Odkud mě znáš?“<sup>48</sup>Ježíš mu odpověděl: „Dříve než tě Filip zavolaal, viděl jsem tě pod fíkem.“<sup>49</sup>„Mistře,“ řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“<sup>50</sup>Ježíš mu odpověděl: „Ty věříš proto, že jsem ti řekl: ‚Viděl jsem tě pod fíkem‘? Uvidíš věci daleko větší.“<sup>51</sup>A dodal: „Amen, amen, pravím vám, užíté nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.““

J 1:43-46 „<sup>43</sup>Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: „Následuj mě!“<sup>44</sup>Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova; <sup>45</sup>Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i Proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“<sup>46</sup>Natanael mu namítl: „Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ Filip mu odpoví: „Pojeď a přesvědč se!““

## ČT 24. října – NIKODÉMOVO SVĚDECTVÍ

J 3:1-11 „<sup>1</sup>Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. <sup>2</sup>Ten přišel k Ježíši v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“<sup>3</sup>Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“<sup>4</sup>Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“<sup>5</sup>Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.“<sup>6</sup>Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. <sup>7</sup>Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. <sup>8</sup>Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“<sup>9</sup>Nikodém se ho otázal: „Jak se to může stát?“<sup>10</sup>Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš?<sup>11</sup>Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte.““

J 3:12-21 „<sup>12</sup>Jestliže nevěříte, když jsem k vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských?<sup>13</sup>Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. <sup>14</sup>Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, <sup>15</sup>aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. <sup>16</sup>Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. <sup>17</sup>Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. <sup>18</sup>Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. <sup>19</sup>Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamílovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. <sup>20</sup>Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. <sup>21</sup>Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.““

Ř 3:1.2 „<sup>1</sup>Co má tedy žid navíc? A jaký je užitek obřizky? <sup>2</sup>Veliký v každém ohledu! Předně ten, že židům byla svěřena Boží slova.“

J 19:39 „Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl asi sto liber směsi myrhy a aloé.“